

GEBED-EN-GEDICHT

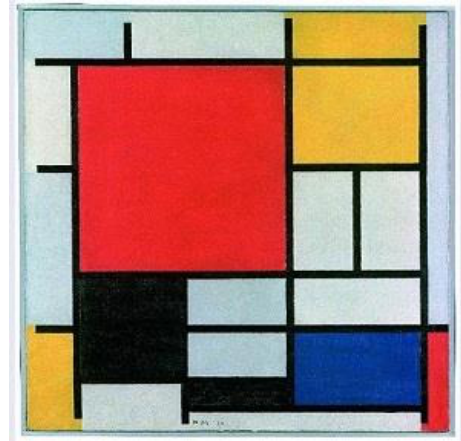
*Bij Compositie met groot rood vlak, geel, zwart, grijs en blauw,
door Piet Mondriaan (1921)*

Geen mens nee zelfs geen boom te zien,
het groen voorbij, de wereld
weg gekeken, glad getrokken,
geschikt met een gesnoeid palet.

Windstil linnen, elk geruis gestold
in verf, de hang verradend naar dat
diepste evenwicht, de sluimerende
maat van alle dingen. De grote lijnen

trok hij zijwaarts en omhoog,
als volstreckte armen van een boom.
Of die van ons, na alsmaar rekken
reiken naar elkaar en hemelwaarts

Inge Boulonois, uit: *Voor waar genomen (2021)*

*Piet Mondriaan, Compositie met groot rood vlak,
geel, zwart, grijs en blauw (1921)*

Holy Cow, Tom Herck (2017)

Godsbegrip

God zit niet op een troon van chroom of nikkel –
Soms zit hij in een oude pereboom
en merelt,
soms staat hij op zijn hoofd in een klein kind
want hij is altijd soms.
Hij is geen kerk van holle eeuwigheid,
hij is geen kathedraal van hoge lege almacht,
hij is een nu, een hier, een altijd soms,
soms lust die schuimt, soms een verliefdheid, en wee de maagd.
Maar altijd is hij overal in alles
zoals het is, zoals het soms en altijd anders is.

Bertus Aafjes, uit: *De Karavaan* (1953)

GEBED_EN_GEDICHT

Pablo Picasso, Kind met duif, olieverf, 1901

*Weer wordt alles anders,
Nu word ik weer betoverd,
Door 't allerluchtigste,
waar niets van overblijft.
Nu lijkt het weer of dat het enig levende is
En al 't eenvoudige en harde, alleen décor,
Een bodem waar het leven boven drijft.
Een gouden haar,
Haperend op een donkerblauwe mouw,
Een hiëroglief.
Sporen van vogelpootjes in de sneeuw,
Een ondertoon van lachen in een stem.
Vreemd, dat het leven zo terug gaat komen,
Achterstevoren,
In schaduwen, echo's, lichte sporen.*

M. Vasalis, uit: *Vergezichten en gezichten* (1954)